

वेलकः-लिका, वेलकः-लिका, विवेलिषकः-विविलिषकः-षिका, वेविलकः-लिका ;
वेलिता-त्री, वेलयिता-त्री, विवेलिषिता-विविलिषिता-त्री, वेविलिता-त्री ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि तौदादिककिलतिवत् (193) ज्ञेयानि ।
१विलालः । आविलम् [आवेल्म्] ।

(1609) “ विल क्षेपे ” (X-चुरादि:-1605. सक. सेट्. उभ.)

‘ वेलेत्तु चलने वेलेः वरणे विलतीति शे ॥ ’ (श्लो. 157) इति देवः ।
क्षीरस्वामी ‘ किल—’ इति पठति । मैत्रेयस्तु ‘ पिल ’ इति पठति ।
क्षीरस्वामिमैत्रेयजैनकातन्त्रशाकटायनवोपदेवादयो धातुममुं नाभ्युप-
गच्छन्ति ।

वेलकः-लिका, विवेलिषकः-षिका, वेलयिता-त्री, विवेलिषिता-त्री ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिककीटयतिवत् (194) ज्ञेयानि ।
ल्युटि-^Aप्रवेलेनम् ।

(1610) “ विश प्रवेशने ” (VI-तुदादि:-1424. सक. अनि. पर.)

अयं धातुरात्मनेपदेऽपि दृश्यते इति प्रयोगात् ज्ञायते । तथा हि—‘ एतै-
रूपायैर्यतते यस्तु विद्वांस्तस्यैष आत्मा विशते ब्रह्मधाम ॥ ’ (मुण्डकोपनिषत्
3-2-4) । प्रवेशनम्—अन्तर्गमनम् ।

वेशकः-शिका, वेशकः-शिका, २विविक्षकः-क्षिका, वेविशकः-शिका ;

३वेष्ट-ष्ट्री, वेशयिता-त्री, विविक्षिता-त्री, वेविशिता-त्री ;

प्रविशन्-ती-न्ती, वेशयन्-न्ती, विविक्षन्^B-न्ती ; —

^Cप्रवेक्ष्यन्-न्ती-ती, वेशयिष्यन्-न्ती-ती, विविक्षिष्यन्-न्ती-ती ; —

1. ‘ तमिविडिचिलि—’ (द. उ. 8.115) इति कालचप्रत्यये रूपम् । विलालः= भिदुरः ।

2. सञ्जन्तात् ण्वुलि ‘ हलन्ताच्च ’ (1-2-10) इति सनः कित्त्वे ‘ ब्रश्च—’ (8-2-36) इत्यादिना षत्वे ककारे च रूपमेवम् । एवं सञ्जन्ते सर्वत्र बोध्यम् ।

3. तुचि, ‘ ब्रश्च—’ (8-2-36) इत्यादिना शकारस्य षकारे, ‘ घुना घुः ’ (8-4-41) इति टकारे च रूपमेवम् । एवं तव्यदादिष्वपि ज्ञेयम् ।

A. ‘ काल्यप्रवेलेनकरोऽयमवेलयद् ..... । ’ धा. का. 3-22

B. ‘ फणावतन्त्रासयितुं रसायास्तलं विवक्षन्निव पञ्चगारिः ॥ ’ शि. व. 3-23.

C. ‘ स प्रोषिवानेत्य पुरं प्रवेक्ष्यन् शुश्राव घोषं न जनौषजन्यम् । ’ भ. का. 3-27.